

A 1560/præsidiets

Fremlagt af:
Den Venstresocialistiske
Grønne Gruppe

Behandles i:
Præsidiets

J.nr. 12-00129-1

Medlemsforslag om anerkendelse af Palæstina som selvstændig stat

Palæstina har siden 1988 haft observatørstatus i FN. FN-resolution 242 kræver israelsk tilbagetrækning fra palæstinensisk territorium til 1967-grænserne og understreger respekten og anerkendelsen af suveræniteten, territorial integritet og politisk uafhængighed for alle stater. (Sikkerhedsrådets resolution 242: *The Situation in the Middle East* af 22. november 1967).

Fredsforhandlingerne mellem Israel og Palæstina er gået meget langsomt. Dette skyldes blandt andet styrkeforholdet mellem de to lande. Styrkeforholdet mellem Palæstina og Israel vil med en anerkendelse blive mere balanceret, hvilket kan være med til at fremme visionen om, at tostatsløsningen skal blive en varig løsning i Israel-Palæstina konflikten.

En anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat vil give mulighed for at udnytte det juridiske og principielle grundlag, der allerede ligger i FN's resolutioner.

De nordiske lande bør gennem EU og FN være med til at presse på for en anerkendelse, der vil kunne skabe mere balance i forholdet mellem Palæstina og Israel.

En anerkendelse af Palæstina som selvstændig stat vil desuden være i forlængelse af Sikkerhedsrådets centrale resolutioner, herunder nr. 242 og nr. 1397.

Palæstina er i færd med en normalisering af forholdet til FN og har ansøgt om medlemskab af flere af FN's organisationer. Senest er Palæstina blevet optaget i UNESCO. Afstemningen om optagelse i UNESCO viste, at EU er på vej mod anerkendelse af Palæstina. 11 EU-lande stemte for, fem imod og 11 afstod – heriblandt Danmark.

Palæstinas grænser er uafklarede og et led i fredsforhandlingerne. Anerkendelsen skal derfor gælde det territorium, som er defineret af grænserne fra før seks-dages krigen i 1967, dvs. et territorium omfattende Vestbredden, inkl. Østjerusalem, og Gaza-striben med tilhørende kystområde.

Nordisk Råd

Over 100 lande har anerkendt Palæstina som stat, senest Norge og Island. Tidligere har Tjekkiet, Ungarn, Malta og Polen også formelt anerkendt en palæstinensisk stat. I den Venstresocialistiske Grønne Gruppe mener vi, at det er et vigtigt skridt, at palæstinenserne får en anerkendelse af deres stat.

A 1560/præsidi

Fremlagt af:
Den Venstresocialistiske
Grønne Gruppe

Alle nordiske lande bør derfor følge Islands og Norges eksempel for at støtte udviklingen hen mod et selvstændigt Israel og et selvstændigt Palæstina, der kan eksistere som ligeværdige og fredelige naboer.

Behandles i:
Præsidi

J.nr. 12-00129-1

Anerkendelse er en naturlig forlængelse af, at bl.a. Danmark, Norge og Island, på linje med flere vestlige lande heriblandt Storbritannien, Frankrig og Spanien, opgraderede de palæstinensiske diplomatiske forbindelser til enten mission- eller ambassadestatus.

Både Verdensbanken og EU anerkender palæstinenserne store arbejde, i form af Salam Fayyads to-års plan fra 2009, på at blive klar til at styre deres egen stat.

Det er VSG's opfattelse at Palæstina har arbejdet hårdt for at opbygge en offentlig administration og er nu klar til at være egen stat. De nordiske lande skal derfor anerkende Palæstina som selvstændig stat.

På baggrund af ovenstående foreslår Den Venstresocialistiske Grønne Gruppe, at

Nordisk Råd rekommanderer Nordisk Ministerråd,

at regeringerne i alle nordiske parlamenter stiller forslag om, at det respektive lands parlament anerkender Palæstina som selvstændig stat

at israelere og palæstinensere opfordres til at arbejde for fred og forsoning, gennem fredsftaler baseret på international ret og FN-resolutioner, herunder den gensidige anerkendelse af staten Israel og staten Palæstina

Reykjavik den 21. marts 2012

Alf Egil Holmelid (SV)

Álfheiður Ingadóttir (VG)

Árni Þór Sigurðsson (VG)

Christian Juhl (EL)

Finn Sørensen (EL)

Marianne Berg (V)

Sara Olsvig (IA)

Silvia Modig, (VF)